

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1895. Выдано 25. Липня. Ч. VII.

Ч. 39. Ч. 287/орд.

Письмо св. О. Льва XIII. до рускихъ Преосвящ. Архіереєвъ въ справѣ Синоду Львôвского зъ р. 1891.

Съ чувствомъ щирои радости поспѣшаемъ подѣлити ся съ Вами, ВЧ. ОО. и Братя, великимъ щастьемъ и высокою честію, якими ласкаво зволивъ въ своей ôтцѣвскôй любви и правдивôй жичливости надѣлити Насъ Св. О. Папа Левъ XIII. своимъ Письмомъ зъ д. 20. Мая с. р., носячимъ власноручный пôдпись Его Святости. Се письмо есть слѣдуюче:

Venerabilibus Fratribus Silvestro Archiepiscopo Leopoliensi, Juliano Episcopo Premisliensi, Juliano Episcopo Stanislaopolitano Ruthenorum.

LEO P. P. XIII.

Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam benedictionem. Satis verbis exprimere non possumus singularem qua perfusi sumus laetitiam, postquam accepimus Vos, Venerabiles Fratres, ad fidei catholicae incrementum, ad solidiorem reddendam ad-

Почтеннымъ Братямъ Сильвестрови Архіепископови Львôвскому, Юліянови Епископови Перемыскому, Юліянови Епископови Станиславôвскому, Архіереямъ рускимъ.

ЛЕВЪ ПАПА XIII.

Почтеннѝ Братя, поздоровленье и Апостольске Благословеніе. Не есмь въ силѣ выразити словами ту особливу радôсть, якою Мы перенятѝ зôстали, коли довѣдали ся, що Вы Почтеннѝ Братя, для возросту католицкои вѣры, для скрѣпленя привязан-

haesionem Romanae Ecclesiae, extra quam non est salus, Provincialem Synodum Leopoliensem primam, Legato Nostro praesidente, feliciter absolvisse. Ex ilio enim perspeximus, Vos incubuisse sollerti studio, ut opportuna remedia constitueretis, quibus errores temporum calamitate hominumque fraude invecti removeantur, sacerdotes vestrae curae commissi vitae sanctitatem praeseferant, alumni in sortem Domini vocati optime instituantur in Seminariis ad munia sacri ordinis propria rite gerenda, liturgiae atque disciplinae stent certae et securae leges, debita sacrorum Antistitibus obedientia firmetur, consistat inter fratres caritas et concordia, populus catholicae professionis et pietatis officiis fideliter inhaereat. Quapropter, post actas caelesti pastorum Principi gratias, qui Vobis suo praesidio adfuit, ut communi bono gregis Vestri consuleretis, pontificii Nostri muneris esse ducimus, Vobis effusam meritamque tribuere laudem pro iis, quae religioso studio gessistis, et vehementer hortamur, ut in sancto proposito firmiter perseverantes, Dei et Ecclesiae causae strenue adlaboretis. Id porro spectantes, merita Vestra apud Deum augebitis, et totius nationis Ruthenae Nobis commendatissimae veram prosperitatem promovebitis.

Largitorem bonorum omnium Deum O. M. ex corde adprecamur, ut votis a Vobis expressis benigne annuat, et imploratam Apostolicam benedictionem Vobis, Venerabiles Fra-

ности до Римскои Церкви, по за котрою нѣтъ спасенія, довершили щасливо пôдъ проводомъ Нашого Ôтпоручника першій провинціональный Синодъ въ Львовѣ. Зъ того бо увѣрилисьмо ся, що Вы доложили прилѣжного стараня, щобы постановити ôтповѣднû средства до усуненя блудôвъ, нанесеныхъ лихолѣтьемъ и пôдступами людей, заровно щобы священники вашôй печаливости повѣренû, святôсть житя заявляли, щобы питомцѣ, званû до Службы Господа, якъ найлѣпше могли бути объученû въ Семинаріяхъ до належитого справованя своихъ обовязкôвъ св. чина, щобы постановленû були певнû и безпечнû правила для Богослуженя и дисциплины, щобы вскрѣпити приналежный послухъ священнымъ Настоятелямъ, щобы утвердила ся межи братією любовь и єднôсть, щобы народъ вѣрно прилѣжавъ обовязкамъ католицкого исповѣданя и побожности. Тому зложивши подяку небесному Начальникови пастырѣвъ за тое, що Вамъ удѣливъ своеи помочи, до заряджения того, що вспôльне добро вашого стада вымагає, уважаемо се за Нашъ Пастырскій обовязокъ удѣлити Вамъ щедру и заслужену похвалу за то, що съ побожною ревностію здѣлалисьте и взываемъ Васъ усильно, щобы Вы въ святôмъ постановленю крѣпко тревавочи, въ дѣлахъ Божихъ и справахъ Церкви съ одушевленьемъ трудили ся. И коли се и дальше будете мати на бачности, умножите собѣ Вашû заслуги у Господа Бога и пôднесете правдиве щастье всеи намъ наймилѣйшои народности Рускои.

Дателя же всякихъ благъ, Бога Всеблагого и Найвысшого зъ цѣлого серця умоляемъ, щобы Вашû намѣреня милостиво сповнити благоволивъ и удѣляемъ съ всею любовію Вамъ,

tres, et universo populo Ruthено peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XX. Maii anno MDCCCXCV. pontificatus Nostri decimo octavo.

LEO P. P. XIII.

Почтенй Братя, и всему рускому народови упрошене Вами Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 20. Мая року 1895, Понтификату Нашого року 18-го.

ЛЕВЪ П. П. XIII.

Ото суть слова Св. Отца, повнй ôтцѣвскои любви и щирои прихильности для нашои св. Церкви, обряду и народа, котрый-то нарôдъ, якъ зъ сего Письма довѣдуемъ ся, есть для Св. Отца наймилѣйшимъ. А що нашь рускій нарôдъ есть дѣйстно наймилѣйшимъ для Св. Отца, що Его Святости дуже лежитъ на серцю щастье того руского народа, о тôмъ переконуютъ насъ кромѣ того такъ торжественного въ ту наведенôмъ Письмѣ выраженого свѣдоцтва, такожъ многй и великй добродѣйства, якихъ не щадивъ сей великій Папа а правдивый нашь Покровитель для нашои св. Церкви, обряда и народа ôтъ самого початку свого всеславного Понтификату. Теперѣшный 300-лѣтный Ювелей нашои св. Уніи церковнои съ св. Ап. Престоломъ дае намъ найлучшу случайнôсть поставити живо передъ очима нашои души всѣ добродѣйства того вселеньского Архіерея для насъ великодушно здѣланй а пôднесенй въ ôдозвѣ Свѣтлого Комитету Ювилейного зъ дня 14. (26.) Лютого с. р. а такожь въ Нашôмъ Архіерейскôмъ Посланію, въ котрôмъ на ту ôдозву Комитетову покликуемъ ся. Однако сей нашь Ювилей дае намъ заразомъ и тую случайнôсть, щобысьмо видячи наглядно, якъ щиро и по ôтцѣвски насъ Св. Отецъ любитъ и всякого нашого добра желае, тымъ бôльше утвердили ся въ тôмъ цересвѣдченю, що въ Св. Ап. Престолѣ почивае сильна основа до дальшого нашого розвою въ кождôмъ ôтношеню, що сей св. Ап. Престолъ, якъ насъ николи не опускавъ, но всегда нами щиро опѣковавъ ся и бравъ насъ въ свою могучу оборону такъ и на дальше насъ не опуститъ, но безперерывно насъ любити и охороняти буде. Нехайже прото, ВЧ. Братя, буде наша вдячнôсть для Св. Отца рôвно сильна якъ Его любовъ для насъ; нехай наше сынôвне привязанье до Св. Отца буде рôвно велике якъ Его ôтцѣвска жичливôсть для насъ. А тй благороднй чувства выразимо найлучше черезъ охотне а загальне приступленье до живои участи въ якъ найторжественнѣйшôмъ обходѣ 300-лѣтного Ювилею нашои св. Уніи пôсля програмы Свѣтлого Комитету Ювилейного и пôсля вказôвокъ, поданыхъ Нами въ Нашôмъ Архіерейскôмъ Посланію.

Тіи нашй благороднй чувства выразимо кромѣ того найлучше еще въ той способъ, коли теплыми промовами, покликуючими ся на великодушнôсть Св. О. П. Льва XIII, съ якою Ôнъ, подôбно якъ всѣ Его Попередники на Престолѣ Петровôмъ, щиро и жичливо занимавъ ся и занимати ся не перестае судьбою, нашои св. Церкви и народу, покликуючими ся такожь на повнй ôтцѣвскои любови слова высше наведеного Письма Его Святости, будемъ взывали и заохочували нашь вѣрный нарôдъ до живои участи въ торжествахъ Ювилейныхъ, до попираня того нашого руско католицкого, народно-церковного дѣла грошевыми датками пôсля можности кождого Русина-католика, до взятя удѣлу въ рускôй депутаціи, котра — якъ вѣдомо — мае въ мѣсяцю Жовтню с. р. удати ся до Риму, щобы тамъ у стôпъ Св. Престола Апостольского выразити въ имени нашои католицкои Руси

помянутй благороднй чувства нашои глубокои вдячности и сынôвного, непохитного привязаня до Намѣстника Христового а нашого щирого и могучого Покровителя.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 20. Липня 1895.

Ч. 288/орд.

Въ справѣ т. зв. колпакôвъ.

Ч. 40.

ЮЛІЯНЪ

Божою Милостію и Святого Апостольского Престола благословеніемъ Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Докторъ св. Богословія, Членъ Сойма Королевствъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

Всему Клиру и Вѣрнымъ Нашои Діецезіи:

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске Благословеніе!

Уставъ нашои св. кат. Церкви греко-руского обряду приписуе при отправляню церковныхъ богослуженій священникамъ и другимъ священнослужителямъ уживати накрытя головы. Съ часомъ сей звычай у насъ затративъ ся. Хотячи той старинный звычай въ нашой Церквѣ ôтновити, удавалися наши Ординаряты до Святѣйшого Апостольского Престола о призволенье и еще въ р. 1875 Святыйшій Апостольскій Престолъ потверджаючи статутъ гр. кат. Львôвскои Митрополичои Капитулы позволивъ крылошанамъ капитульнымъ употребляти накрытя головы барвы віолетовои, прочому же Архикатедральному Духовеньству барвы чорнои.

Однако введенье уживаня накрытя головы пôдчасъ дѣйствій церковныхъ стрѣтило на многи трудности, особенно дотычно формы такого накрытя. Наконецъ зголжено ся на принятье накрытя формы шестигранной, по бôльшой части знанои уже, маючои приблизительный видъ митры Архіерейскои и даючои ся легко зложити, и декретомъ зъ дня 11. Цвѣтня 1894 Ч. 892 Всесвѣтлѣйша и Всечестнѣйша Апостольска Нунціятура въ Вѣдни силою порученои ей ôтъ Святѣйшого Апостольского Престола власти одобрила ту форму и призволила Крылошанамъ всѣхъ трехъ Капитулъ обр. гр. кат. въ Галичинѣ употребляти колпаки згаданои формы, віолетовои барвы пôдчасъ богослуженій церковныхъ.

Декретъ згаданый звучитъ якъ слѣдуе:

Nos Antonius Agliardi, Dei et Apostolicae sedis gratia Archiepiscopus Caesariensis apud sacram caesaream et regiam Majestatem Apostolicam cum potestate legati de latere Nuntius Ordinarius etc. etc. etc. Jam diu per Breve Apostolicum diei 14. Septembris 1875, concessa fuerat facultas, ut Clerus Curatus Metropolitanae Ecclesiae Leopoliensis ruthenorum birreto quodam nigro in ecclesiasticis functionibus uteretur eademque facultas a Sacra Congregatione de Propaganda

Fide ad Canonicos Metropolitani Capituli Leopoliensis, cum eius constitutiones adprobarentur, extensa fuit. Attamen nonnullae hinc difficultates exortae sunt, quae prohibuerunt, quominus haec facultas ad executionem vocaretur et inter caetera id videbatur inopportunum, quod birreti huius modi forma quamdam similitudinem praeseferret cum ea, qua schismatici presbyteri utentur. Nuperrime autem cum Sacra eadem Congregatio de Propaganda Fide examini subiiceret Constitutiones Capitulorum Premisliensis et Stanislaopolitani ruthenorum novam petitionem pro usu birreti violacei variata forma excepit et insuper decrevit, ut de consensu Excellmi Metropolitae A. P. D. Silvestri Sembratowicz et Episcoporum eius Suffraganeorum forma istiusmodi Nuntii Apostolici arbitrio adprobanda proponeretur. Nos igitur cum plene noverimus difficultates olim existentes modo evacuisse auctoritate Apostolica Nobis demandata utentes birreti violeci forma iuxta exemplar Nobis propositum, quod in Nuntiatura Apostolica asservari iubemus, omni meliori ratione per praesens Decretum adprobamus, quatenus eodem uti licite possint Canonici tam Ecclesiae Metropolitanae Leopoliensis quam Ecclesiarum Cathedralium Premisliensis et Stanislaopoliensis ritus rutheni iuxta petitionem factam, onerata tamen Singulorum Ordinariorum conscientia, ut inviligent, ne aliqua variatio vel immutatio sive quoad formam sive quod colorem praefati birreti quandocumque introducatur.

Datum Viennae ex Aedibus Nuntiaturae Aplicae die 11. Aprilis 1894.

Antonius, Archiepiscopus Caesariensis.

На пôдставѣ того декрету употребляють уже крылошане всѣхъ трехъ галицкихъ Капитулъ обр. гр. кат. такû колпаки при богослуженяхъ. Для введеня же однообразности внесено прошенье до Всесвѣтлѣйшои и Всечестнѣйшои Нунціятуры Апостольскои въ Вѣдни о позволенье, щобы колпаки такои самои формы, лише чорнои барвы, могло все Духовеньство всѣхъ трехъ Епархій обр. гр. кат. въ Галичинѣ пôдчасъ богослуженій церковныхъ употребляти, и таке позволенье удѣлила Всесвѣтлѣйша Апостольска Нунціятура въ Вѣдни слѣдуючимъ декретомъ зъ дня 23. Марта 1895 Ч. 1908.

Nos Antonius Agliardi.

Dei et Apostolicae Sedis gratia Archiepiscopus Caesariensis apud sacram caesaream et regiam Majestatem Apostolicam cum potestate legati de latere Nuntius Ordinarius etc. etc. etc. Cum R. P. D. Silvester Sembratowicz Archiepiscopus Ruthenorum Leopoliensis supplices preces, nomine quoque aliorum Reverendissimorum Ordinariorum Provinciae Suae Premisliensis nempe et Stanislaopoliensis, Nobis exhibuerit, ut, at uniformitatem in tota Provincia obtinendam, firmo remanente speciali Decreto diei 11. Aprilis 1894 N. 892 universus Clerus Provinciae Ecclesiasticae Leopoliensis graeco-rutheni ritus in ecclesiasticis functionibus uti valeat birreto nigri coloris, ejusdem formae ac pro canonicis constitutam est aliqua tamen distinctione in ejusdem birreti nodulo a R. P. D. Metropolita determinanda pro decanis et consiliariis Ordinariatuum, Nos desiderio Patrum Venerabilium Episcoporum in quantum possumus satisfacere in Domino volentes eorum preces

libenter excipimus et per praesens decretum facultatem expetitam, potestate a S. Sede Nobis delegata concedimus et in posterum observari jubemus.

Datum Viennae die 23. Martii 1895.

Antonius, Archiepiscopus Caesariensis m. p. L. S.

Подаючи се до вѣдомости Всечестного Духовеньства постанавляемъ: Всечестне Духовеньство обряду гр. кат. мае ôтъ теперъ употребляти при богослуженяхъ церковныхъ колпаки формы шестигранной, барвы чорнои, и то пôсля прилежачого .|· уставу съ тымъ, що ни формы ни барвы сыхъ колпакôвъ змѣняти никому не вôльно, лише деканы и совѣтники Ординаріятскій на колпакахъ чорнои барвы можутъ мати гузикъ барвы віолетовои.

Поручае ся Всечестному Духовеньству, щобы се Наше розпоряджене было такожь обвѣщене въ церквѣ собраному вѣрному народови.

„Благодатъ Господа буди со всѣми вами."

Дано въ Перемышли при Храмѣ св. Іоанна Крестителя дня 20. Липня 1895

† ЮЛІЯНЪ
Епископъ

До Ч. 288/орд.

УСТАВЪ

о накрытю головы *) при богослуженяхъ для священникôвъ обряду гр. кат.

Открывае ся голову:

I. На службѣ Божôй:

1. На Единородный Сыне.
2. На малôмъ входѣ; Священодѣйствуючій и солитургізуючій священники въ колпакахъ, присутствующе же въ церквѣ духовеньство открывае голову.
3. На Трисвятôмъ.
4. На Евангелію починаючи ôтъ слôвъ: Премудрость прости.
5. На пѣсни Херувимской цѣлôй и на великôмъ входѣ.
(Єсли священникъ самъ кадитъ мае голову накрыту).
6. Ôтъ початку „Вѣрую" ажь до Ектеніи „Прости пріемше" исключно.
7. На „Благословеніе Господне на васъ": благословячій и солитургізуючій маютъ накрыту голову, (кромѣ єсли Архіерей благословитъ, тогда всѣ ôткрываютъ голову) въ церквѣ же присутствуючій священники ôткрываютъ голову ажь до окôньченя ôтпусту.
8. Пôдчасъ кождого кадженя присутствуюче духовеньство ôткрывае голову, священникъ кадячій накрывае голову кромѣ коли кадитъ Архіерея.

Примѣчаніе: Єсли суть найсвятѣйшій Тайны выставленій такъ священнодѣйствуючій якъ и присутствуючій ôткрываютъ голову. Такожь всегда коли священникъ переходитъ коло престола на котрôмъ находятъ ся св. Тайны.

II. На вечерни.

1. На входѣ присутствуючій священники и діяконы, лише священнодѣйствуючій съ накрытою головою.
2. На „Свѣте тихій" и прокименѣ великôмъ и священнодѣйствуючій.
3. На всенощнôмъ пôдчасъ молитвы „Владыко многомилостиве и пр."

---

*) Колпаки пôсля приписанои формы выробляє Товариство для выробу и продажи ризъ церковныхъ въ Самборѣ.

III. На повечерію великôмъ:

1. На пѣсни Исаиевôй „Съ нами Богъ“
2. На стихахъ молебныхъ „Пресвятая Госпоже и прч.“
3. На всѣхъ молитвахъ произношеныхъ торжественно отъ Ерея т. е. на Василіевôй „Господи, Господи,“ на Манасіевôй „Господи вседержителю,“ на Василіевôй „Владыко Боже Отче Вседержителю“ и на прочихъ ôтъ „Иже на всякое времія... ажь до Владыко многомилостиве включно въ м҃-ци.

IV. На утрени:

1. На Евангеліе.
2. На Пѣсни Богородичнôй „Величитъ душа моя Господа“
3. На славословіе велике съ слѣдуючимъ трисвятымъ.

Примѣчаніе: Такъ молитвы вечернѝ приписанѝ пôдчасъ псальма предначинательного якъ и молитвы утренѝ приписанѝ пôдчасъ шестопсальмія пôсля выразного припису Типика маютъ ся отчитувати отъ Ерея правячого съ головою ôткрытою.

V. На часахъ:

На двохъ молитвахъ т. е. на: „Иже на всякое время“ и на молитвѣ кôнцевôй кождого часа.

VI. При св. Тайнахъ.

На произношенье формы: св. Крещенія, Миропомазанія и Елеопомазанія.

VII. На походахъ (процесіяхъ):

На походахъ съ св. Тайнами и коли правитъ при выставленю св. Тайнъ съ ôткрытою головою, на прочихъ съ накрытою головою. (Нужды ради священникови несучому св. Тайны до хорого въ часѣ значного зимна або спеки допускае ся накрытя головы).

VIII. На похоронахъ.

1. На Евангеліе.
2. На пращальнôй молитвѣ.

IX. На водосвятію:

1. На Евангеліе.
2. На дѣйствіяхъ приходячихъ посередъ молитвы освященія воды.
3. На тропарѣ „Во Іордани“ или „Спаси Господи (если есть водосвятіе мале) коли погружае ся честный крестъ въ воду.

X. Правила загальнѝ:

1. Где будь буде Евангеліе.
2. На всякôмъ благословенію, коли удѣляе ся черезъ Архіерея.
3. Пôдчасъ молитовъ съ колѣноприклоненіемъ.

Отъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 20. Липня 1895.

Ч. 3125.

О залишеню проваджения и выдаваня метрикъ жидôвскихъ.

Ч. 41.

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда пôдъ днемъ 28. Мая 1895 Ч. 42075 слѣдуюче:

„Зъ уваги, що ведля арт. II. уставы зъ дня 10. Липня 1868 дн. зак. держ. Ч. 12 ухилена зôстала контроля духовеньства католицкого надъ метриками жидôвскими, рôвножь зъ уваги, що розпоряджения Міністерства справъ внутреныхъ, правосудія якъ и вѣроисповѣдань и просвѣти зъ дня 15. Марця 1875 Ч. 12.944 оголошенымъ въ дневнику законôвъ и розпоряджень краевыхъ Ч. 55 зъ 1876 р. установлено осôбнѝ органа для провадженя метрикъ жидôвскихъ, котрымъ пôсля арт. I. покликанои уставы зъ 10. Липня 1868 дн. зак. держ. Ч. 12. прислугуе повне довѣріе яко книгамъ публичнымъ, протое упрашае ся Всесв. Консисторію о поученье высше наведеныхъ урядôвъ парохіяльныхъ о тыхъ законахъ для поступованя въ будучности и пôсля власного благомнѣнія о поинформованье такожь дальшихъ урядôвъ парохіяльныхъ въ діецезіи, щобы заперестали провадити и выдавати метрыки жидôвскѝ и занехати всякои ингеренціи въ справахъ тыхъ метрыкъ.

Львôвъ, дня 28. Мая 1895. — Бадені в. р."

Тое Выс. розпорядженье подае ся Всеч. епархіяльному духовеньству до вѣдомости и точного застосованя ся въ даныхъ случаяхъ.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 17. Липня 1895.

Ч. 3358.

О остемпльованю подань о діспензы и додаткову имматрикуляцію.

Ч. 42.

Выс. ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда подъ днемъ 11. Червня 1895 Ч. 26.637 слѣдуюче:

„Зъ поводу особлившого выпадку заноціонованя черезъ власти скарбовѝ неостемплеваного поданя внесеного до ц. к. Намѣстництва о діспензу отъ предложеня метрики рожденя и крещеня въ цѣли заключеня сопружества, яко и неостемплеваного протоколу списаного въ тôмъ предметѣ черезъ одинъ зъ урядôвъ парохіяльныхъ, ц. к. Намѣстництво въ мысль одозвы краевои Дирекціи Скарбу зъ 19. Марта т. р. Ч. 13.871/94 мае честь звернути увагу Впреп. Консисторіи, що зарôвно поданя о діспензы и зарядженье додатковой имматрикуляціи, якъ и протоколы списанѝ въ тыхъ справахъ пôдлягаютъ належитости стемплевой на 50 кр. а то поданя ведля поз. тар. 43 бук. а); 2) протоколы же ведля поз. тар. 79 бук. с. 66 уставы зъ 13. Грудня 1862 днев. з. дер. Ч. 89 Высокопреподобна Консисторія схоче прото звернути на тое обстоятельство увагу подчиненыхъ урядôвъ парохіяльныхъ въ цѣли поученя сторонъ интересованыхъ и застосованя ся въ такихъ случаяхъ въ котрыхъ зъ поводу наглости справы уряды парохіяльнѝ видятъ ся бути споводоваными спорядити самѝ протоколы съ сторонами и свѣдками. Львôвъ, дня 11. Червня 1895. Бадені в. р."

Тое высоке розпорядженье подае ся Всеч. епарх. духовеньству до вѣдомости и точного застосованя ся въ даныхъ случаяхъ.

От Еп. Консисторіи,

Перемышль, дня 17. Липня 1895.

Ч. 43.

Ч. 3547.

О запереченю на кладбыщахъ и коло церквей пасти худобу.

Свѣтле ц. к. Староство въ Равѣ руской донесло пôдъ днемъ 18. Червня 1895 Ч. 12.687 Еп. Консисторіи, що въ гдекоторыхъ парохіяхъ обохъ обрядôвъ суть кладбыща неогородженѣ и часто заходитъ худоба на кладбыще, пасе ся и тымъ способомъ оскверняє ся поблагословенне мѣстце, нарушаютъ ся святіи кресты и могилы въ которыхъ почиваютъ упокоившіи ся.

Препоручае ся Всеч. душпастырскому Священьству строго доглядати, щобы кладбыща, не токмо на которыхъ похороняютъ ся усопшѣ, но и старѣ були огородженѣ и неприступнѣ для скота всякого рода — а где заходитъ матеріяльна невозможнôсть въ огородженю, то подобае кладбыще обкопати глубокимъ ровомъ и высокимъ насыпомъ, и на насыпѣ засадити тернину, а въ недостатку тои — другу деревину отвѣтну, а въ случаю необходимои потребы, удаватись въ тôмъ взглядѣ до ц. к. Староства. Въ цѣли удержаня кладбыща въ порядку а именно на буйной земли, можна всяку хопту и траву косити, но запрещае ся безусловно пасти всяку худобу.

Всечестнѣйшимъ деканальнымъ Урядамъ припоручае ся при посѣщеніяхъ деканальныхъ лично осмотривати кладбыще, и о состоянію тогоже доносити Еп. Консисторіи.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Липня 1895.

Ч. 44.

Ч. 3915.

Речинецъ подаваня ся до гр. кат. генер. Сѣменища въ Львовѣ.

Для принятя кандидатôвъ до клирикального стану, относительно до духовного Сѣменища въ Львовѣ вызначае ся речинецъ на 30. Вересня 1895 съ тѣмъ, що до сего речинця маютъ ся поданя дотычнѣ вже въ Еп. Консисторію внести, а въ самъ день речинця кандидаты явитись маютъ въ канцеляріи Еп. Консисторіи до предварительного испыта. Поданя заосмотренѣ маютъ бути свѣдоцтвами: 1. рождества и крещеня, 2. окôнченыхъ шкôлъ людовыхъ и гимназіальныхъ съ испытомъ зрѣлости, 3. здоровля выданымъ ôтъ лѣкаря повѣтового або сѣменищного съ потвердженьемъ здôбности физичнои до исполненя званія духовного, 4. удоволеня бранцѣ войсковои отъ дотычного ц. к. Староства, 5. норовственности и поведеня клирикального, 6. убожества затвердженого ôтъ дотычного ц. к. Староства.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Липня 1895.

Ч. 45.

Ч. 3916.

Речинецъ подаваня ся до пѣвческого заведенія.

Въ цѣли принятя воспитанникôвъ въ тут. пѣвческе заведенье фундаціи б. п. Епископа Іоанна Снѣгурского на рôкъ шк. 1895/6 вызначае ся речинецъ на день 1. Жовтня н. ст. 1895.

Условія ко принятію доконечно потребнѣ суть слѣдуючѣ: 1) Укôнченый 17 рôкъ житя. 2) Непорочнôсть обычаѣвъ, 3) Укôнчена 4 або принайменше трета кляса школъ народныхъ съ добрымъ успѣхомъ и 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ довжнѣ свои поданя нестемплеванѣ заосмотренѣ въ потребнѣ свѣдоцтва, черезъ дотычный парохіальный Урядъ найдальше до 25. Вересня с. р. Еписк. Консисторіи предложити, а самѣ лично дня 2. н. ст. Жовтня 1895 въ канцеляріи Еп. Консисторіи явити ся.

Кто изъ кандидатôвъ высше реченыхъ условій не доповнитъ, того поданье увзгляднене не буде.

Мѣсто формального свѣдоцтва рожденя и крещеня, выстане коли дотычный парохіяльный Урядъ на прошеню убѣгателя, сопровадячи тоежъ, рôкъ, мѣсяць и день рожденя и крещеня просителя и такожъ имя и станъ отця просителя и мѣстце перебуваня тогожъ заподасть.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Липня 1895.

Ч. 3937.

Конкурсъ на катихита при школахъ нар. въ Ярославю.

Ч. 46.

Подае ся до вѣдомости Всеч. Священьства слѣдуюче: Ц. к. Рада шкôльна окружна въ Ярославю оголошуе конкурсъ на посаду катихита при школахъ мужескихъ 6 и 4 клясовыхъ въ Ярославю, съ платою рочною 700 зл. и додаткомъ на помешканье въ квотѣ 70 зл. Съ тою посадою не може бути сполучена жадна инна душпастырска.

Канонично ординованѣ Священники мірскѣ и монашескѣ убѣгаючи ся о повысшу посаду маютъ внести належито удокументованѣ поданя посредствомъ своеи Власти до ц. к. Рады шкôльнои окружнои включно до 1. Вересня 1895.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 20. Липня 1895.

Хроника.

Именованя:

Ч. 3432. О. Ладыжиньскій Михаилъ М. деканъ Балигородскій и парохъ въ Бересцѣ им. II. Орд. шкôльнымъ комисаремъ до надзору науки богочестія въ школахъ народныхъ деканата Балигородского.

Въ пропозицію приняти:

Ч. 3648. На парохію Бôбрка дек. Лѣского: 1. Киричиньскій Стефанъ, 2. Чайковскій Антоній.

Ч. 3649. На парохію Свидникъ дек. Старосамборского, Сабарай Іоаннъ.
„ 3651. На парохію Токарня дек. Сяноцкого, 1. Негребецкій Юліянъ.
„ 3653. На парохію Честынѣ дек. Куликôвского, 1. Пастернакъ Іоаннъ, 2. Осьмакъ Романъ, 3. Михайловъ Даніилъ, 4. Козакъ Теодоръ, 5. Лебедовичь Іоаннъ.
„ 3654. На парохію Жегестôвъ дек. Мушиньского: I. Туряньскій Михаилъ, II. Менциньскій Антоній, III. Хомицкій Теофиль; въ спискѣ: 1. Губицкій Іосифъ, 2. Чайковскій Романъ, 3. Полошиновичь Володимиръ, 4. Грабецъ Теодоръ, 5. Дуркотъ Теодозій.
„ 3656. На парохію Поляны суровичнû, дек. Яслиского: 1. Бурмычь Николай, 2. Негребецкій Юліянъ.

Завѣдательства получили:

Ч. 3382. О. Полошиновичь Даніилъ въ Долинахъ, дек. Бѣцкого.
„ 3813. „ Кульчицкій Сімеонъ въ Рѣпчицяхъ, дек. Дрогобыцкого.

Сопомочництва получили:

Ч. 3549. О. Мацюракъ Василій въ Краснôмъ, дек. Высочаньского.
„ 3672, „ Лесакъ Іоаннъ въ Войтковой, дек. Добромильского.

Презенты получили:

Ч. 3650. О. Грабецъ Теодоръ на Липье, дек. Жукотыньского.
„ 3821. „ Захаріясевичь Антоній на Вышатычи, д. Перемыско-Загородского.
„ 3901. „ Спрысъ Григорій на Жиравицю, дек. Перемыско-Загородского.

Ч. 3571. До каноничнои институціи на парохію Бѣличь горѣшный, дек. Старосамборского, завôзваный О. Губицкій Іосифъ.

Отпустку для поратованя здоровля получили:

Ч. 3781. О. Борсукъ Іоаннъ зъ Кракова на 5 недѣль.
„ 3802. „ Нероновичъ Викторъ зъ Райтаревичь на 2 мѣсяцѣ.
„ 3924. „ Кульматыцкій Софроній зъ Дахнова на 4 недѣль.
„ 3962. „ Мерена Теодоръ зъ Рѣпника на 5 недѣль.
„ 3977. „ Курило Василій зъ Мацины на 8 недѣль.

Ч. 3374. О. Кузикъ Петро сопомочникъ въ Рѣчицѣ дек. Угнôвского получивъ узнанье и похвалу за ревне обучанье молодежи шкôльнои въ науцѣ богочестія.

Съ речинцемъ убѣгательства до дня 3. Жовтня 1895 выставленй суть на конкурсъ слѣдуючй парохіи:

Ч. 3105. Горицѣ, дек. Канчуцкого, надання приватного.
„ 3652. Смôльникъ, дек. Затварницкого, право патрона почивае.
„ 3657. Шумячь, дек. Высочаньского, право патрона почивае.
„ 3811. Рѣпчицѣ, дек. Дрогобыцкого, надання приватного.

Ч. 3899. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ дня 9. Липня 1895. Ч. 55080 продовжило дотацію рôчныхъ 300 зл. для сопомочника пароха въ Новомъ мѣстѣ дек. Добромильского на дальшій оденъ рôкъ.

Жертвы.

Ч. 3853. Ихъ Преосвященьство Киръ Дръ Юліянъ Пелешь зволили жертвовати на перенесенье мощей б. п. Епископа Іоанна Снѣгурского квоту 100 зл.

Грамоты узнаня и похвалы съ Архіерейскимъ благос. получили:

Ч. 7938/94. Чест. Михаилъ Калимонъ, В. Бурмистръ въ Комарнѣ и старшій братъ церкви за справленье для тамошнои церкви плащенницѣ за 100 зл.
Ч. 8092/94. Чест. Алексей Галадѣй начальникъ громады въ Мшаннѣ за справленье до тамошнои церкви св. Евангелія за 115 зл.
Ч. 1899. Чест. Василій Жевко парохіанинъ въ Смôльници ad Терло за ревный доглядъ при будовѣ там. церкви и за жертву 70 зл. на св. Евангеліе. Чест. Петро Мащакъ парохіянинъ въ Смôльници за выставленье власнымъ коштомъ бочного престола св. О. Николая за квоту 235 зл. — признательность же черезъ урядъ дек. получивъ Ч. Стефанъ Жевко за жертву 60 зл. на фелонъ, Ч. Игнатій Мащакъ за жертву 50 зл. на чашу и Стефанъ Щуръ за жертву 45 зл. на фелонъ.
Ч. 2774. Чест. парохіяне въ Новосѣльцяхъ дек. Сяноцкого за побудованье мурованои церкви власнымъ коштомъ около 18000 зл.

НЕКРОЛОГІЯ.

О. Луцкій Петро, пар. въ Рѣпчицяхъ, уп. 5. Липня 1895.
„ Менциньскій Юліянъ пар. въ Вапôвцяхъ, уп. 10. Липня 1895.
Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Прч Клира.

Отъ Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 24. Липня 1895.

† Юліанъ
Епископъ.

Тупомъ С. Ф. Піонткевича въ Перемышли.